

YILGINLAR...

Bir zamanlar Kızılırmak havzasına paralel uzanan kıyılarında yılginlar vardı... Hoş kokulu, tazesini hayvanlarında yediği ve yetişkinlerindende insanların evlerinin üzerlerine serdiği ve kışın sobalarda yaktığı bir bitki...

Genellikle evlerin üzerlerinin örtülmesinde kullanılırdı. Yani, yeni yapılan evlerin üzerlerine ağaç ve onun üstüne yılgin döşenirdi. Daha sonrada onun üstünede saman ve çorakla bu işlem tamamlanırdı. Zamanla bu yılginin yerini hasırlar aldı, şimdilerde ne kullanılıyor bilmiyorum. Ama çatılı evlerin yapımı bunların pabucunu dama atmıştır sanırım.

Bu yılginlar sobalardada yakılırdı ama sac sobaların ömrünü bu yılginlar çabuk çürüttükleri için pek o kadar tercih edilmezlerdi.. Yinede mecburiyetten yaktıkları olurdu...

Yılginin tazesini dalından tutupta sıyırdığınız zaman çok hoş kokusu etrafa yayılırdı. Ayrıca bu yılginlar sadece bunlarla değil aynı zamanda sepet yapımında kullanılırlardı...

Kızılırmak ve Yılginlar

Yılgin

Yılgin Keklik Kafesi

Yılgin Sepet

Yılgin Sepet

Yılgin

Bunlardan örülen sepetlerin büyüğüne "hâ" veya "küfe" denirdi.

Arı kovanlarıda bu yılginlardan yapıldığı gibi, hatta keklik kafesleri de bu bitkiden örülür ve oldukça sağlam olurdu.

Yılginlardan herkes sepet öremezdi... Ustaları vardı ve en çok onlara ördürülürdü, Şimdilerde o eski yıllardaki gibi ihtişamlı bir biçimde büyüyorlar mı bilmiyorum. Ama bilipite unautamadığım zamanla eşek sırtında çook yılgin çektiğimdir.

